

Niebylec, dnia 16.06.2026

Skarżąca: Paulina Stanisławczyk

Wojewoda Podkarpacki
ul. Grunwaldzka 15
35-959 Rzeszów

**Skarga na bezczynność Wójta Gminy Niebylec oraz działania naruszające
bezpieczeństwo mieszkańców**

Na podstawie art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego składam niniejszą skargę na działalność Wójta Gminy Niebylec oraz sposób wykonywania obowiązków przez organy Gminy Niebylec w zakresie utrzymania drogi nr 1453 położonej w miejscowości Konieczkowa.

Przedmiotowa droga:

- stanowi dojazd do domów jednorodzinnych,
- jest jedynym rzeczywistym dojazdem do ujęcia wody zaopatrującego około 100 gospodarstw domowych,
- zabezpiecza funkcjonowanie infrastruktury publicznej, w tym szkoły, remizy i innych obiektów użyteczności publicznej,
- ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa mieszkańców oraz możliwości działania służb ratunkowych.

Pomimo wieloletnich zgłoszeń mieszkańców droga przez znaczną część roku pozostaje nieprzejezdna lub skrajnie niebezpieczna z uwagi na:

- brak trwałej nawierzchni,
- podmokły teren,
- duże nachylenie terenu,
- brak prawidłowego zimowego utrzymania drogi.
- Stan drogi powoduje realne zagrożenie:
- braku dojazdu karetki pogotowia,
- odcięcia mieszkańców od podstawowych usług,
- braku możliwości usunięcia awarii infrastruktury wodociągowej,
- zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców.

Wieloletnia bezczynność organu

Mieszkańcy przez wiele lat:

- składali formalne wnioski,
- prowadzili rozmowy z Wójtem,
- zgłaszali problem radnym i sołtysom,
- przedstawiali sprawę podczas zebrań wiejskich,
- kierowali pisma do rady gminy.

Pomimo pełnej wiedzy o problemie Wójt Gminy Niebylec nie podjął skutecznych działań prowadzących do trwałego rozwiązania problemu.

Jedynym działaniem gminy było jednorazowe częściowe wysypanie bardzo krótkiego odcinka drogi kamieniem, co nie rozwiązało problemu przejezdności i miało charakter wyłącznie pozorny.

W praktyce droga nadal pozostaje nieprzejezdna podczas intensywnych opadów oraz zimą.

W ocenie skarżącej działania oraz zaniechania Wójta Gminy Niebylec naruszają między innymi:

- art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym — obowiązek zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie dróg gminnych,
- art. 19 ust. 1 i 2 ustawy o drogach publicznych — obowiązek zarządcy drogi do utrzymania drogi w należyтым stanie,
- art. 20 ustawy o drogach publicznych — obowiązek utrzymania nawierzchni drogi i wykonywania robót zabezpieczających,
- art. 44 ustawy o finansach publicznych — obowiązek racjonalnego i celowego gospodarowania środkami publicznymi,
- art. 7 Konstytucji RP — zasadę legalizmu,
- art. 68 Konstytucji RP — obowiązek ochrony zdrowia obywateli,
- art. 74 Konstytucji RP — obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego i odpowiednich warunków życia obywateli.

Działania organu sprzeczne z interesem mieszkańców

Szczególnie niepokojące jest to, że pomimo świadomości zagrożenia organ:

- unika odpowiedzialności,
- przerzuca odpowiedzialność na sołtysa i radę sołecką,
- przedstawia sprzeczne informacje,
- pomija zgłaszane problemy w dokumentacji zebrań wiejskich,
- nie udziela mieszkańcom pełnych odpowiedzi,
- przedstawia informacje sprzeczne ze stanem faktycznym.

Wójt wielokrotnie próbował również podważać fakt, że droga stanowi jedyny dojazd do ujęcia wody, mimo że:

- przeczą temu mapy i dokumentacja,
- potwierdza to przewodniczący spółki wodnej,
- potwierdzają to mieszkańcy.

- Nieracjonalne ustalanie priorytetów finansowych
- Mieszkańcy zwracają również uwagę na sposób gospodarowania środkami publicznymi przez gminę.

Podczas gdy droga mająca kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa mieszkańców pozostaje nieprzejezdna:

- gmina przeznacza wysokie środki na wydarzenia rozrywkowe,
- finansowane są inwestycje niemające znaczenia dla bezpieczeństwa mieszkańców,
- wykonywane są remonty dróg prowadzących wyłącznie do działek rolnych.

Jednocześnie od wielu lat nie zabezpieczono środków pozwalających na wykonanie trwałego remontu drogi prowadzącej do infrastruktury wodociągowej.

Brak realizacji obietnic dotyczących odśnieżania.

Wójt Gminy Niebylec pisemnie deklarował objęcie drogi zimowym utrzymaniem oraz zapewnienie odśnieżania do działki nr 1433.

Pomimo tych deklaracji:

- droga przez kolejne lata nie była prawidłowo odśnieżana,
- mieszkańcy byli zmuszeni ponownie interweniować,
- organ przedstawiał sprzeczne i wymijające wyjaśnienia dotyczące zakresu odśnieżania.

Wniosek

W związku z powyższym wnoszę o:

Przeprowadzenie przez Wojewodę postępowania kontrolnego wobec działalności Wójta Gminy Niebylec w zakresie wykonywania obowiązków zarządcy drogi.

Zbadanie:

- wieloletniej beczynności organu,
- sposobu gospodarowania środkami publicznymi,
- prawidłowości wykonywania obowiązków dotyczących utrzymania dróg gminnych,

- działań związanych z bezpieczeństwem mieszkańców i dostępem do infrastruktury wodociągowej.
- Zobowiązanie organu gminy do podjęcia realnych działań zmierzających do:
 - wykonania trwałej nawierzchni asfaltowej,
 - zapewnienia całorocznej przejezdności drogi,
 - zapewnienia prawidłowego zimowego utrzymania,
 - zabezpieczenia możliwości dojazdu służb ratunkowych i technicznych do ujęcia wody.
- Zbadanie, czy działania organu nie noszą znamion rażącego naruszenia obowiązków publicznych poprzez świadome ignorowanie zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców.
- Zobowiązanie organu do przedstawienia rzeczywistego planu rozwiązania problemu infrastrukturalnego.

Uzasadnienie

Droga będąca własnością Gminy Niebylec stanowi dojazd do kilku domów jednorodzinnych oraz jest jedyną drogą dojazdową do ujęcia wody zaopatrującego około 100 gospodarstw domowych, a także szkołę, remizę, muzeum oraz inne obiekty infrastruktury istotne dla lokalnej społeczności.

Od kilku lat mieszkańcy wielokrotnie składali do gminy wnioski o remont drogi poprzez wykonanie trwałej nawierzchni asfaltowej. Pomimo wielokrotnych zgłoszeń i wskazywania zagrożeń dla życia i zdrowia mieszkańców, gmina odmawiała wykonania remontu lub odkładała sprawę bez realnych działań.

Jedynym działaniem podjętym przez gminę było jednorazowe utwardzenie drogi kamieniem, które nie rozwiązało problemu i okazało się niewystarczające wobec warunków atmosferycznych i charakteru użytkowania drogi.

Droga przez kilka miesięcy w roku pozostaje praktycznie nieprzejezdna, szczególnie w

okresie jesiennym, zimowym i wiosennym, podczas intensywnych opadów oraz roztopów.

Dodatkowo gmina deklarowała wykonywanie zimowego utrzymania drogi i jej odśnieżania, jednak obowiązki te nie były realizowane.

Pomimo ponawianych pytań i interwencji mieszkańców, gmina udzielała odpowiedzi wskazujących, że odśnieżanie będzie wykonywane, co pozostawało niezgodne ze stanem faktycznym. W praktyce droga przez kolejne sezony zimowe nie była odśnieżana.

Sytuacja stanowi realne zagrożenie dla życia i zdrowia mieszkańców. W obecnym stanie nie ma gwarancji możliwości dojazdu karetki pogotowia, straży pożarnej ani innych służb ratunkowych. Dodatkowo brak przejezdności drogi uniemożliwia sprawny dojazd sprzętu technicznego do ujęcia wody w przypadku awarii, co może doprowadzić do pozbawienia dostępu do wody znacznej części miejscowości oraz obiektów użyteczności publicznej.

W toku prowadzonych spraw gmina unikała odpowiedzialności, przedstawiając sprzeczne wyjaśnienia. Następnie organ zaczął twierdzić, że przedmiotowa droga nie jest jedynym dojazdem do ujęcia wody, co pozostaje niezgodne ze stanem faktycznym. Na tę okoliczność skarżąca przedstawi dalsze dowody, w tym dokumentację fotograficzną, mapy oraz inne materiały potwierdzające brak alternatywnego dojazdu.

Obowiązkiem gminy jako zarządcy drogi gminnej jest utrzymanie drogi w stanie zapewniającym bezpieczeństwo użytkowników oraz możliwość korzystania z niej zgodnie z przeznaczeniem. Obowiązki te wynikają m.in. z ustawy o drogach publicznych oraz z obowiązku realizacji zadań własnych gminy związanych z bezpieczeństwem mieszkańców i infrastrukturą komunalną.

W ocenie skarżącej wieloletnie ignorowanie problemu, brak skutecznych działań naprawczych oraz składanie deklaracji bez ich realizacji stanowi przejaw przewlekłości i bezczynności organu, a także może być oceniane jako rażące naruszenie prawa.

Wieloletnie niewywiązywanie się przez Gminę Niebylec z obowiązku zimowego utrzymania przedmiotowej drogi

Skarżący wskazują również na wieloletnie niewywiązywanie się przez Gminę Niebylec z obowiązku zimowego utrzymania przedmiotowej drogi. Kilka lat temu mieszkańcy wystąpili do gminy z wnioskiem o objęcie drogi prowadzącej do działki nr 1433 odśnieżaniem. W odpowiedzi Wójt Gminy Niebylec potwierdził pisemnie, iż droga będzie objęta zimowym utrzymaniem oraz że zapewniony zostanie dojazd do nieruchomości położonej na działce nr 1433. Pismo to stanowi załącznik do niniejszej skargi. Pomimo jednoznacznych deklaracji organu obietnica ta przez kolejne lata nie była realizowana, a droga pozostawała nieodśnieżana, co skutkowało faktycznym brakiem możliwości dojazdu do nieruchomości.

W związku z dalszym brakiem realizacji obowiązków mieszkańcy ponownie zwrócili się do Urzędu Gminy Niebylec z pytaniem, dlaczego droga nie jest odśnieżana zgodnie z wcześniejszymi zapewnieniami. Odpowiedzi udzielane przez Wójta były niespójne i wzajemnie sprzeczne. W pierwszej części pisma wskazano, że wykonawca „uwzględni drogę w zakresie świadczonej usługi odśnieżania”, co jednoznacznie sugeruje, iż dotychczas droga ta nie była objęta zimowym utrzymaniem. Jednocześnie w dalszej części odpowiedzi organ twierdził, że droga była odśnieżana jedynie częściowo, natomiast dalszy odcinek nie był obejmowany odśnieżaniem. Po wezwaniu do doprecyzowania stanowiska Wójt przyznał, że odśnieżanie obejmowało jedynie fragment drogi.

Stanowisko organu należy uznać za próbę unikania odpowiedzialności za niewykonywanie obowiązków zarządcy drogi. Argumentacja jest całkowicie nielogiczna i abstrahuje od rzeczywistego stanu faktycznego. Budynek znajdujący się na działce nr 1433. Brak przejezdności drogi oraz brak jej odśnieżania uniemożliwia jednak normalne korzystanie z nieruchomości. Gmina powołuje się więc na okoliczność, która sama wynika z wieloletnich zaniedbań organu.

Nadto należy podkreślić, że nawet okresowe lub czasowe przebywanie ludzi w budynku powoduje konieczność zapewnienia możliwości dojazdu służb ratunkowych, w szczególności pogotowia ratunkowego czy straży pożarnej. Okoliczność, iż budynek nie jest stale zamieszkiwany przez 24 godziny na dobę, nie zwalnia gminy z obowiązku utrzymania drogi w stanie zapewniającym bezpieczeństwo i przejezdność. Zaniechania organu narażają mieszkańców nie

tylko na straty finansowe związane z niemożnością korzystania z nieruchomości, lecz przede wszystkim stwarzają realne zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi w sytuacji wymagającej natychmiastowego dojazdu służb ratunkowych.

Działania organu naruszają zasadę zaufania obywateli do organów administracji publicznej wyrażoną w art. 8 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Wieloletnie składanie deklaracji bez ich realizacji oraz przedstawianie wzajemnie sprzecznych wyjaśnień pozostaje w oczywistej sprzeczności z powyższą zasadą.

Rażące uchylanie się organu od ustawowej odpowiedzialności za stan drogi gminnej oraz bezpieczeństwo mieszkańców

Kolejnym niezwykle istotnym elementem niniejszej sprawy jest wieloletnie i świadome uchylanie się przez Wójta Gminy Niebylec od odpowiedzialności ustawowej za stan techniczny drogi będącej własnością gminy. Zachowanie organu nie ma charakteru incydentalnego, lecz stanowi powtarzalny i utrwalony mechanizm działania polegający na unikaniu podjęcia realnych decyzji oraz przerzucaniu odpowiedzialności na podmioty, które zgodnie z obowiązującym prawem takiej odpowiedzialności nie ponoszą.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy o drogach publicznych zarządcą drogi gminnej jest wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Natomiast art. 20 tej ustawy nakłada na zarządcę drogi obowiązek utrzymania nawierzchni drogi, zapewnienia jej przejezdności oraz wykonywania robót zabezpieczających i interwencyjnych. Odpowiedzialność ta ma charakter ustawowy i nie może być przenoszona ani uchylana poprzez przekazywanie sprawy do sołtysa lub rady sołeckiej.

Pomimo tego, iż Wójt Gminy Niebylec posiada pełną wiedzę o katastrofalnym stanie technicznym przedmiotowej drogi, jej okresowej nieprzejezdności oraz zagrożeniu dla bezpieczeństwa mieszkańców i infrastruktury wodociągowej, w odpowiedzi na wniosek mieszkańców z 2026 r. dotyczący wykonania nawierzchni asfaltowej nie podjął żadnych realnych

działań zmierzających do rozwiązania problemu. Zamiast tego przekazał sprawę do sołtysa i rady sołeckiej, mimo świadomości, że:

- fundusz sołecki nie posiada środków umożliwiających wykonanie takiej inwestycji,
- rada sołecka jest negatywnie nastawiona do realizacji remontu tej drogi,
- przekazanie sprawy do sołectwa doprowadzi do faktycznego zablokowania inwestycji.

Takie działanie należy ocenić nie jako zwykłe zaniedbanie, lecz jako świadome i celowe unikanie odpowiedzialności przez organ administracji publicznej. Wójt, posiadając ustawowy obowiązek działania, podjął czynności pozorne, których rzeczywistym celem było niedopuszczenie do wykonania remontu oraz stworzenie formalnego pretekstu do dalszej beczynności.

Szczególnie rażący charakter ma fakt, iż problem stanu technicznego drogi został następnie poruszony podczas zebrania wiejskiego przez przewodniczącego spółki wodnej, który jednoznacznie wskazał, że:

- droga stanowi jedyny dojazd do ujęcia wody,
- w przypadku awarii żaden sprzęt techniczny nie będzie w stanie dotrzeć do infrastruktury wodociągowej,
- istnieje realne ryzyko pozbawienia mieszkańców dostępu do wody,
- zapewnienie dostępu do infrastruktury wodociągowej powinno stanowić absolutny priorytet gminy z uwagi na podstawowe potrzeby życiowe mieszkańców.

Pomimo powagi sytuacji oraz oczywistego znaczenia tej kwestii dla bezpieczeństwa publicznego temat ten nie został ujęty w protokole z zebrania wiejskiego. Pominięcie tak istotnej kwestii nie może zostać uznane za przypadkowe przeoczenie. W ocenie skarżącej stanowi to kolejny element utrwalonego proceduru polegającego na eliminowaniu z dokumentacji publicznej informacji świadczących o wielokrotnym zgłaszaniu problemu organom gminy oraz o ich świadomości istniejącego zagrożenia.

Takie działania prowadzą do sytuacji, w której w przypadku wystąpienia awarii

infrastruktury wodociągowej lub zdarzenia zagrażającego życiu mieszkańców organy gminy będą mogły próbować uchylać się od odpowiedzialności poprzez twierdzenie, że problem nie był zgłaszany lub nie był przedmiotem oficjalnych obrad. Jest to działanie skrajnie sprzeczne z zasadą legalizmu, zasadą przejrzystości działania administracji publicznej oraz zasadą zaufania obywateli do państwa i organów władzy publicznej wyrażoną w art. 8 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Dodatkowo skarżąca zwróciła się do sołtysa o potwierdzenie, że temat został poruszony podczas zebrania wiejskiego. Pomimo upływu kilku miesięcy — od dnia 26 marca 2026 r. do dnia 16 czerwca 2026 r. — nie udzielono żadnej odpowiedzi. Brak reakcji na oficjalne pytania mieszkańców stanowi kolejny przykład lekceważenia obowiązków publicznych oraz ignorowania problemu, który dotyczy bezpieczeństwa całej lokalnej społeczności.

Należy podkreślić z całą stanowczością, że organy gminy posiadały pełną wiedzę o:

- katastrofalnym stanie technicznym drogi,
- braku przejezdności przez znaczną część roku,
- zagrożeniu dla zdrowia i życia mieszkańców,
- ryzyku odcięcia dostępu do strategicznego ujęcia wody,
- niemożności dojazdu służb ratunkowych i sprzętu technicznego.

Pomimo tej wiedzy przez lata nie podjęto skutecznych działań naprawczych. Organy gminy ograniczały się wyłącznie do:

- składania niespełnionych obietnic,
- przedstawiania sprzecznych wyjaśnień,
- przerzucania odpowiedzialności na inne podmioty,
- pomijania kluczowych informacji w dokumentacji publicznej,
- przewlekłego ignorowania zgłoszeń mieszkańców.

W ocenie skarżącej opisane działania i zaniechania mogą stanowić rażące naruszenie prawa oraz rażące naruszenie obowiązków ciążących na organie administracji publicznej. Zachowanie

organów gminy stworzyło realne i trwałe zagrożenie dla bezpieczeństwa mieszkańców oraz ciągłości funkcjonowania infrastruktury wodociągowej o kluczowym znaczeniu dla lokalnej społeczności.

Świadome wprowadzanie mieszkańców i organów w błąd przez Wójta Gminy Niebylec oraz celowe ukrywanie rzeczywistego stanu faktycznego

Szczególnie rażący charakter w niniejszej sprawie ma świadome i celowe przedstawianie przez Wójta Gminy Niebylec informacji niezgodnych ze stanem faktycznym w celu uniknięcia odpowiedzialności za wieloletnie zaniedbania dotyczące utrzymania przedmiotowej drogi. Zachowanie organu nie nosi znamion zwykłej pomyłki administracyjnej czy błędnej interpretacji, lecz stanowi uporczywe i świadome działanie zmierzające do ukrycia rzeczywistego problemu oraz uchylenia się od ustawowych obowiązków ciążących na zarządcy drogi gminnej.

Mieszkańcy wielokrotnie wskazywali w składanych do gminy pismach, że przedmiotowa droga stanowi jedyny faktyczny dojazd do ujęcia wody zaopatrującego około połowę miejscowości, tj. ponad 100 gospodarstw domowych, a także szkołę, remizę strażacką, dom muzeum oraz inne obiekty infrastruktury publicznej o podstawowym znaczeniu dla lokalnej społeczności. Okoliczność ta była Wójtowi doskonale znana. Organ posiada dostęp do dokumentacji geodezyjnej, map ewidencyjnych oraz dokumentacji infrastruktury wodociągowej. Ponadto mieszkańcy wielokrotnie osobiście przedstawiali ten problem Wójtowi podczas rozmów i składanych wniosków.

Dodatkowo podczas zebrania wiejskiego w dniu 22 lutego 2026 r. przewodniczący spółki wodnej publicznie potwierdził, że:

- przedmiotowa droga stanowi jedyny realny dojazd do ujęcia wody,
- aktualny stan techniczny drogi uniemożliwia dojazd sprzętu technicznego,
- w przypadku awarii nie będzie możliwości wykonania napraw ani modernizacji infrastruktury wodociągowej,
- istnieje realne zagrożenie odcięcia mieszkańców od dostępu do wody.

Wypowiedzi te zostały przedstawione publicznie w obecności licznych świadków, w tym

przedstawicieli władz lokalnych. Wójt posiadał zatem pełną i jednoznaczną wiedzę dotyczącą rzeczywistego stanu faktycznego.

Pomimo tego, w odpowiedzi na kolejne pisma mieszkańców Wójt świadomie zaprzeczał, jakoby przedmiotowa droga była jedynym dojazdem do ujęcia wody, twierdząc, że istnieje „kilka innych dróg gminnych” umożliwiających dojazd. Po zakwestionowaniu tych twierdzeń i wezwaniu organu do wskazania konkretnych numerów ksiąg wieczystych oraz dokumentów potwierdzających status rzekomych „dróg gminnych”, Wójt odmówił udzielenia pełnej informacji. Tymczasem wniosek jednoznacznie zawierał żądanie wskazania numerów ksiąg wieczystych oraz podstaw prawnych potwierdzających status tych dróg.

Następnie Wójt wskazał dwa numery rzekomych „dróg gminnych”, które — jak wynika z analizy dokumentacji — nie spełniają kryteriów dróg gminnych umożliwiających dojazd do ujęcia wody.

Pierwsza ze wskazanych dróg, oznaczona numerem ew.1260/2, nie jest drogą gminną publiczną, lecz drogą wewnętrzną będącą własnością gminy. Druga ze wskazanych dróg (nr ew. 1383) nie posiada uregulowanego stanu prawnego ani ustalonego właściciela, wobec czego nie może być uznana za drogę gminną pozostającą pod zarządem gminy.

Co więcej, obie drogi wskazane przez Wójta nie zapewniają faktycznego dojazdu do ujęcia wody. Fakt ten wynika zarówno z map geodezyjnych, jak i z informacji przekazanych przez przewodniczącego spółki wodnej oraz innych mieszkańców posiadających wiedzę o przebiegu infrastruktury wodociągowej. Odległość pomiędzy wskazywanymi przez Wójta drogami a ujęciem wody wynosi około 380 metrów, a pomiędzy nimi znajdują się:

- lasy,
- działki rolne,
- prywatne nieruchomości,
- teren o ukształtowaniu uniemożliwiającym przejazd ciężkiego sprzętu technicznego.

Oznacza to, że nawet hipotetycznie wskazane przez Wójta drogi nie mogą stanowić

alternatywnego dojazdu dla pojazdów technicznych, maszyn budowlanych czy służb usuwających awarie wodociągowe. Twierdzenia organu pozostają więc w oczywistej sprzeczności zarówno z dokumentacją geodezyjną, jak i z rzeczywistym stanem terenu.

W ocenie skarżącej działania Wójta miały charakter świadomy, celowy i obliczony wyłącznie na stworzenie pozoru istnienia alternatywnego dojazdu, aby uniknąć odpowiedzialności za brak utrzymania jedynej realnej drogi prowadzącej do strategicznej infrastruktury wodociągowej.

Na szczególne podkreślenie zasługuje również fakt, iż temat zagrożenia dotyczącego dojazdu do ujęcia wody — mimo że został publicznie poruszony podczas zebrania wiejskiego — nie został ujęty w oficjalnym protokole z zebrania. W ocenie skarżącej nie może być to uznane za przypadkowe przeoczenie, lecz stanowi kolejny element celowego eliminowania z dokumentacji publicznej informacji potwierdzających wiedzę organów gminy o istniejącym zagrożeniu.

Skarżąca zwróciła się do sołtysa o pisemne potwierdzenie, że temat został poruszony podczas zebrania wiejskiego. Pomimo upływu wielu miesięcy odpowiedź nie została udzielona. Zachowanie to należy ocenić jako dalsze ignorowanie mieszkańców oraz próbę uniknięcia pozostawienia formalnych dowodów świadczących o świadomości organów gminy co do istniejącego zagrożenia.

Opisane działania organu naruszają:

- art. 7 Konstytucji RP nakazujący organom władzy publicznej działanie na podstawie i w granicach prawa,
- art. 8 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego ustanawiający zasadę pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa,
- art. 77 § 1 KPA nakładający obowiązek dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy,
- art. 80 KPA zobowiązujący organ do oparcia rozstrzygnięcia na całokształcie materiału dowodowego.

W ocenie skarżącej działania Wójta Gminy Niebylec wyczerpują znamiona rażącego

naruszenia prawa poprzez świadome przedstawianie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym, ukrywanie rzeczywistego zagrożenia dla mieszkańców oraz wieloletnie uchylanie się od realizacji ustawowych obowiązków zarządcy drogi gminnej.

Pozorne argumenty organu jako forma celowego uchylania się od wykonania ustawowych obowiązków

Niezależnie od wielokrotnie składanych formalnych wniosków do Urzędu Gminy Niebylec mieszkańcy wielokrotnie prowadzili również bezpośrednie rozmowy z Wójtem Gminy dotyczące katastrofalnego stanu technicznego przedmiotowej drogi oraz konieczności wykonania trwałego remontu nawierzchni. W trakcie tych rozmów Wójt konsekwentnie próbował kreować wrażenie, iż dostrzega problem oraz „chciałby” doprowadzić do poprawy sytuacji, jednak rzekomo istnieją bliżej nieokreślone przeszkody uniemożliwiające realizację inwestycji.

W rzeczywistości argumenty przedstawiane przez organ miały charakter wyłącznie pozorny i służyły jedynie dalszemu unikaniu odpowiedzialności za niewykonywanie obowiązków ustawowych. Każdorazowo po przedstawieniu przez mieszkańców konkretnych kontrargumentów oraz wskazaniu możliwych rozwiązań prawnych organ nie podejmował żadnych dalszych działań, ograniczając się wyłącznie do kolejnych prób odsuwania odpowiedzialności od siebie.

Jednym z podstawowych argumentów używanych przez Wójta było twierdzenie, iż droga jest rzekomo „zbyt wąska”, aby możliwe było wykonanie remontu przy użyciu większego sprzętu budowlanego lub transportowego.

Przedmiotowa droga była bowiem objęta postępowaniami geodezyjnymi dotyczącymi ustalenia granic i punktów granicznych. W czynnościach tych uczestniczyli przedstawiciele gminy i starostwa reprezentujący interes drogi. Pomimo pełnej wiedzy o znaczeniu tej drogi dla mieszkańców oraz dla infrastruktury wodociągowej pracownicy gminy nie zgłaszali żadnych zastrzeżeń co do ustalonych granic ani szerokości drogi.

Sytuacja ta ma fundamentalne znaczenie dla niniejszej sprawy. Skoro przedstawiciele gminy uczestniczący w czynnościach geodezyjnych:

- nie zgłaszali sprzeciwu wobec ustalonych granic,
- zaakceptowali określoną szerokość drogi,
- nie wskazywali zagrożenia dla przejezdności ani bezpieczeństwa,
- to obecne twierdzenia Wójta o „zbyt małej szerokości drogi” stanowią próbę przerzucenia odpowiedzialności za działania własnych urzędników na mieszkańców korzystających z drogi od wielu dziesięcioleci.

Dodatkowo osoby faktycznie korzystające z tej drogi przez wiele lat nie zostały prawidłowo poinformowane o terminach czynności geodezyjnych i nie miały możliwości przedstawienia:

- sposobu historycznego użytkowania drogi,
- przebiegu rzeczywistego ruchu pojazdów,
- znaczenia drogi dla dojazdu do nieruchomości oraz ujęcia wody,
- zeznań świadków korzystających z drogi od kilkudziesięciu lat.

W praktyce oznacza to, że organ obecnie powołuje się na sytuację, która została zaakceptowana lub współtworzona przez samą administrację.

Co jednak najistotniejsze — nawet gdyby hipotetycznie przyjąć, że szerokość drogi wymaga korekty — Wójt nadal posiada pełne instrumenty prawne umożliwiające rozwiązanie tego problemu. Organ całkowicie pomija fakt, iż obowiązujące przepisy przewidują możliwość poszerzenia pasa drogowego lub przejęcia niezbędnych fragmentów nieruchomości gruntowych na cele publiczne, w szczególności gdy inwestycja dotyczy infrastruktury o kluczowym znaczeniu dla mieszkańców.

W niniejszej sprawie droga:

- stanowi jedyny realny dojazd do ujęcia wody,
- ma znaczenie dla bezpieczeństwa ponad 100 gospodarstw domowych,
- umożliwia funkcjonowanie szkoły, remizy oraz innych obiektów publicznych,
- ma znaczenie dla bezpieczeństwa przeciwpożarowego i ratowniczego.

W takich okolicznościach organ posiada ustawowe możliwości podjęcia działań

zmierzających do poszerzenia drogi, jeżeli uznaje to za konieczne. Tymczasem Wójt nie podjął w tym zakresie żadnych czynności:

- nie wszczął postępowania dotyczącego poszerzenia pasa drogowego,
- nie analizował możliwości przejęcia fragmentów nieruchomości gruntowych,
- nie przedstawił żadnego projektu rozwiązania problemu,
- nie zabezpieczył środków finansowych na realizację inwestycji.

Oznacza to, że argument dotyczący szerokości drogi ma charakter wyłącznie pozorny i służy jedynie dalszemu uzasadnianiu wieloletniej beczynności organu.

Analogicznie należy ocenić próby przerzucania odpowiedzialności na sołectwo i fundusz sołecki. Wójt doskonale wiedział, że środki funduszu sołeckiego dla miejscowości są niewspółmiernie niskie wobec kosztów wykonania kompleksowego remontu drogi wraz z nawierzchnią asfaltową. Jednocześnie środki te przeznaczone są na liczne potrzeby całej miejscowości, a nie na realizację jednej strategicznej inwestycji infrastrukturalnej.

Przekazywanie odpowiedzialności za realizację inwestycji o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa mieszkańców na fundusz sołecki należy uznać za działanie całkowicie pozorne i sprzeczne z ustawowym zakresem odpowiedzialności gminy. Organ posiadał pełną świadomość, że inwestycja nie zostanie zrealizowana w ramach środków sołeckich, a mimo to celowo kierował sprawę do organów pomocniczych niemających realnych możliwości rozwiązania problemu.

W ocenie skarżącej opisane działania organu tworzą spójny i wieloletni mechanizm unikania odpowiedzialności polegający na:

- przedstawianiu kolejnych pozornych przeszkód,
- przerzucaniu odpowiedzialności na inne podmioty,
- składaniu deklaracji bez zamiaru ich realizacji,
- tworzeniu sprzecznych i zmieniających się uzasadnień,
- ignorowaniu przedstawianych dowodów i argumentów mieszkańców.
- Szczególnie niepokojący jest fakt, że pomimo wielokrotnych zgłoszeń dotyczących

zagrożenia dla życia, zdrowia oraz bezpieczeństwa dostaw wody organ przez wiele lat nie podjął żadnych skutecznych działań rozwiązujących problem. Zachowanie to należy ocenić jako rażące naruszenie obowiązków ciążących na organie administracji publicznej oraz całkowite lekceważenie podstawowych potrzeb i bezpieczeństwa mieszkańców gminy.

Na szczególne podkreślenie zasługuje również fakt, iż nawet gdyby przyjąć — wyłącznie hipotetycznie — że aktualna szerokość pasa drogowego jest niewystarczająca dla wykonania modernizacji lub remontu drogi, okoliczność ta w żaden sposób nie zwalnia Gminy Niebylec ani Wójta Gminy z obowiązku zapewnienia mieszkańcom bezpiecznego i funkcjonalnego dojazdu do nieruchomości oraz infrastruktury publicznej.

Obowiązujące przepisy prawa przewidują bowiem szereg instrumentów prawnych umożliwiających gminie poszerzenie istniejących dróg publicznych lub pozyskanie fragmentów nieruchomości prywatnych na cele publiczne, w szczególności na cele związane z budową, rozbudową i utrzymaniem infrastruktury drogowej.

Zgodnie z art. 112 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami wywłaszczenie nieruchomości może nastąpić między innymi na cele publiczne określone w art. 6 tej ustawy. Natomiast art. 6 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami jednoznacznie wskazuje, iż celem publicznym jest między innymi:

- wydzielanie gruntów pod drogi publiczne,
- budowa,
- utrzymywanie,
- wykonywanie robót budowlanych dotyczących dróg publicznych.

Dodatkowo art. 98 ustawy o gospodarce nieruchomościami przewiduje możliwość przejmowania gruntów pod drogi publiczne, natomiast przepisy tzw. specustawy drogowej (ustawa z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych) zostały stworzone właśnie po to, aby umożliwić samorządom skuteczne

realizowanie inwestycji drogowych mających znaczenie publiczne, także w sytuacjach wymagających ingerencji w nieruchomości prywatne.

W praktyce samorządy na terenie całej Polski regularnie korzystają z tych instrumentów prawnych:

- poszerzając istniejące drogi,
- przejmując fragmenty działek prywatnych pod pasy drogowe,
- regulując przebieg dróg publicznych,
- zapewniając dostęp do infrastruktury krytycznej,
- modernizując układy komunikacyjne służące mieszkańcom.

Instrumenty te są powszechnie stosowane właśnie w sytuacjach, gdy istniejące drogi mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa mieszkańców lub dla funkcjonowania infrastruktury publicznej.

W niniejszej sprawie znaczenie przedmiotowej drogi ma charakter szczególny i wykracza daleko poza zwykły dojazd do pojedynczych nieruchomości. Droga:

- stanowi jedyny realny dojazd do strategicznego ujęcia wody,
- zabezpiecza dostęp do wody dla około połowy miejscowości,
- ma bezpośredni wpływ na funkcjonowanie szkoły, remizy i obiektów publicznych,
- ma znaczenie dla bezpieczeństwa przeciwpożarowego i ratowniczego,
- umożliwia dojazd służb technicznych oraz ratunkowych.

W takich okolicznościach obowiązkiem organu było co najmniej:

- przeanalizowanie możliwości poszerzenia pasa drogowego,
- rozważenie zastosowania procedur przewidzianych ustawą o gospodarce nieruchomościami,
- podjęcie działań planistycznych i inwestycyjnych,
- zabezpieczenie interesu publicznego mieszkańców.

Tymczasem Wójt Gminy Niebylec nie podjął żadnych działań zmierzających do

wykorzystania dostępnych instrumentów prawnych. Organ ograniczał się wyłącznie do wskazywania rzekomych przeszkód technicznych, pomijając fakt, że Polski porządek prawny przewiduje konkretne rozwiązania właśnie dla takich sytuacji.

Zaniechanie organu jest tym bardziej rażące, że dotyczy infrastruktury o fundamentalnym znaczeniu dla życia i bezpieczeństwa mieszkańców. Dostęp do wody pitnej, możliwość dojazdu służb ratunkowych oraz zapewnienie przejezdności drogi publicznej stanowią podstawowe obowiązki gminy wynikające zarówno z ustaw samorządowych, jak i z konstytucyjnego obowiązku działania organów administracji publicznej w interesie obywateli.

W ocenie skarżącej powoływanie się przez Wójta na rzekomą „zbyt małą szerokość drogi” przy jednoczesnym całkowitym ignorowaniu dostępnych instrumentów prawnych należy uznać za działanie pozorne i obliczone wyłącznie na dalsze unikanie odpowiedzialności za wieloletnią beczynność organu.

Zachowanie organu świadczy o tym, że problem nie wynika z braku możliwości prawnych, technicznych czy organizacyjnych, lecz z braku woli podjęcia rzeczywistych działań oraz z konsekwentnego ignorowania zagrożenia dla mieszkańców i infrastruktury publicznej.

Nieprawidłowe ustalanie priorytetów wydatkowych gminy oraz świadome pomijanie inwestycji mającej kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa mieszkańców

Kolejnym niezwykle istotnym elementem niniejszej sprawy jest sposób gospodarowania środkami publicznymi przez Wójta Gminy Niebylec oraz podejmowanie decyzji finansowych świadczących o całkowitym pomijaniu rzeczywistych potrzeb mieszkańców związanych z bezpieczeństwem i infrastrukturą krytyczną.

Jak wskazano powyżej przedmiotowa droga:

- stanowi jedyny realny dojazd do ujęcia wody zaopatrującego około połowę miejscowości,
- zapewnia możliwość dostarczania podstawowego medium niezbędnego do życia, jakim jest woda,

- umożliwia dojazd do domów jednorodzinnych,
- ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa mieszkańców i możliwości dojazdu służb ratunkowych.

Pomimo tego przez wiele lat gmina nie przeznaczyła środków pozwalających na wykonanie trwałego i skutecznego remontu drogi umożliwiającego całoroczną przejezdnosc. Jednocześnie Wójt oraz Wydział Finansów Gminy podejmowali decyzje o przeznaczaniu znacznych środków publicznych na cele o charakterze wyłącznie fakultatywnym, które nie wynikają z ustawowego obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa mieszkańców ani utrzymania infrastruktury krytycznej.

Jednym z najbardziej jaskrawych przykładów jest przeznaczenie około 99 993,14 zł środków publicznych na organizację „Dni Gminy Niebylec”, w tym 42 000 zł na 45-minutowy występ artystyczny. Wydatki te miały charakter wyłącznie rozrywkowy i promocyjny. Nie były związane:

- z ochroną zdrowia mieszkańców,
- z bezpieczeństwem publicznym,
- z utrzymaniem infrastruktury technicznej,
- z zapewnieniem dostępu do podstawowych mediów,
- z realizacją obowiązków zarządcy drogi.

Nie budzi wątpliwości, że wydarzenia kulturalne mogą stanowić element działalności gminy. Jednak w sytuacji, gdy przez znaczną część roku istnieje realne zagrożenie:

- braku dojazdu karetki pogotowia,
- odcięcia mieszkańców od dostępu do wody,
- niemożności usunięcia awarii infrastruktury wodociągowej,
- zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców,
- przeznaczanie bardzo wysokich środków publicznych na krótkotrwałe wydarzenia rozrywkowe przy jednoczesnym wieloletnim ignorowaniu strategicznej infrastruktury drogowej należy uznać za działanie całkowicie sprzeczne z zasadą

racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi oraz z podstawowymi obowiązkami gminy.

Kolejnym przykładem jest publiczne ogłoszenie przez Wójta sukcesu polegającego na pozyskaniu około 125 000 zł środków publicznych. Wkład własny Gminy Niebylec wyniósł 27 091,75 zł. zł na remont drogi nr 215 w miejscowości Niebylec. Informacja ta została opublikowana zarówno na stronie internetowej gminy, jak i w mediach społecznościowych prowadzonych przez urząd. Dokumentacja ta stanowi załącznik do niniejszej skargi.

Jednocześnie droga ta:

- nie prowadzi do budynków mieszkalnych,
- nie stanowi dojazdu do strategicznej infrastruktury wodociągowej,
- nie zabezpiecza dostępu do podstawowych mediów,
- prowadzi wyłącznie do działek rolnych.

Powyższe znajduje potwierdzenie w dokumentacji mapowej załączonej do niniejszej skargi.

W praktyce oznacza to, że Gmina Niebylec przeznacza znaczące środki publiczne na inwestycje drogowe służące głównie działkom rolnym, podczas gdy przez wiele lat nie zabezpieczyła nawet części porównywalnych środków na drogę:

- prowadzącą do domów mieszkalnych,
- mającą znaczenie dla bezpieczeństwa mieszkańców,
- zapewniającą dostęp do infrastruktury wodociągowej o strategicznym znaczeniu dla miejscowości.

Sytuacja ta pokazuje rzeczywiste priorytety organu wykonawczego gminy. W ocenie skarżącej Wójt świadomie marginalizuje problem drogi objętej niniejszą skargą, mimo że jej znaczenie dla bezpieczeństwa mieszkańców jest nieporównywalnie większe niż znaczenie dróg prowadzących wyłącznie do gruntów rolnych.

Na szczególne podkreślenie zasługuje również fakt, że organ wielokrotnie próbował przedstawiać brak środków finansowych jako jedną z głównych przeszkód uniemożliwiających

wykonanie remontu drogi. Tymczasem przedstawione powyżej przykłady jednoznacznie wskazują, że środki finansowe są przez gminę wydatkowane — jednak wybór inwestycji i wydatków następuje w sposób całkowicie pomijający bezpieczeństwo mieszkańców korzystających z przedmiotowej drogi.

Takie działania pozostają w sprzeczności z:

- art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym do zadań własnych gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie dróg gminnych,
- art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, nakazującym wydatkowanie środków publicznych w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów,
- zasadą działania organów administracji publicznej w interesie obywateli i dla zapewnienia bezpieczeństwa lokalnej społeczności.

W ocenie skarżącej wieloletnie ignorowanie drogi o strategicznym znaczeniu dla mieszkańców przy jednoczesnym przeznaczaniu znacznych środków publicznych na cele rozrywkowe oraz inwestycje niemające znaczenia dla bezpieczeństwa publicznego świadczy o rażąco nieprawidłowym ustalaniu priorytetów przez organ wykonawczy gminy.

Zachowanie organu prowadzi do sytuacji, w której mieszkańcy są pozbawieni podstawowego poczucia bezpieczeństwa, a infrastruktura kluczowa dla funkcjonowania miejscowości pozostaje narażona na paraliż w przypadku awarii lub zdarzenia losowego.

Celowe kreowanie fałszywego wizerunku organu w przestrzeni publicznej przy jednoczesnym ignorowaniu rzeczywistych zagrożeń dla mieszkańców

Kolejną niezwykle istotną kwestią wymagającą podniesienia w niniejszej skardze jest świadome kreowanie przez Wójta Gminy Niebylec w przestrzeni publicznej oraz mediach społecznościowych fałszywego obrazu działań gminy w zakresie bezpieczeństwa mieszkańców i infrastruktury wodociągowej, pozostającego w całkowitej sprzeczności z rzeczywistym stanem

faktycznym.

Jak wskazano w niniejszej skardze, mieszkańcy przez wiele lat:

- składali formalne wnioski o remont drogi,
- wielokrotnie prowadzili rozmowy z Wójtem,
- wskazywali na zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców,
- informowali o ryzyku utraty dostępu do wody,
- przedstawiali problem braku możliwości dojazdu do ujęcia wody,
- alarmowali o niemożności dojazdu służb ratunkowych.

Dodatkowo problem został publicznie przedstawiony przez przewodniczącego spółki wodnej podczas zebrania wiejskiego w dniu 22 lutego 2026 r., w obecności licznych świadków. Wójt posiadał więc pełną wiedzę o istniejącym zagrożeniu oraz o rzeczywistym stanie infrastruktury drogowej prowadzącej do ujęcia wody.

Pomimo tego organ:

- wielokrotnie próbował podważać fakt, że droga stanowi jedyny realny dojazd do ujęcia,
- przedstawiał informacje sprzeczne z dokumentacją geodezyjną i stanem faktycznym,
- unikał odpowiedzialności,
- przerzucał odpowiedzialność na inne podmioty,
- odmawiał podjęcia skutecznych działań naprawczych.

Jednocześnie Wójt publicznie opublikował informacje przedstawiające zapewnienie dostępu do wody mieszkańcom jako jeden z głównych priorytetów gminy. Treści te zostały opublikowane na oficjalnych kanałach internetowych gminy.

W ocenie skarżącej zachowanie to ma charakter szczególnie naganny, ponieważ organ z jednej strony posiada pełną wiedzę o realnym zagrożeniu dotyczącym infrastruktury wodociągowej oraz o braku możliwości dojazdu do ujęcia wody, natomiast z drugiej strony świadomie kreuje publiczny wizerunek administracji jako szczególnie dbającej o bezpieczeństwo mieszkańców i

niezawodność dostaw wody.

Tego rodzaju działania stanowią nie tylko przejaw braku transparentności działania organów publicznych, lecz również mogą prowadzić do wprowadzania obywateli w błąd co do rzeczywistego poziomu bezpieczeństwa infrastrukturalnego na terenie gminy.

Sytuacja ta ma szczególnie niebezpieczny charakter w kontekście:

- potencjalnych nowych mieszkańców,
- osób planujących zakup nieruchomości na terenie gminy,
- osób inwestujących w budowę domów,
- użytkowników infrastruktury publicznej.

Osoby te, opierając się na oficjalnych komunikatach publikowanych przez organ gminy, mogą pozostawać w błędnym przekonaniu, że infrastruktura drogowa oraz wodociągowa funkcjonuje prawidłowo i że bezpieczeństwo mieszkańców stanowi rzeczywisty priorytet władz gminy.

Tymczasem rzeczywisty stan faktyczny przedstawiony w niniejszej skardze pokazuje sytuację całkowicie odwrotną:

- droga pozostaje okresowo nieprzejezdna,
- brak jest skutecznego zimowego utrzymania,
- nie istnieje gwarancja dojazdu służb ratunkowych,
- istnieje ryzyko odcięcia mieszkańców od dostępu do wody,
- organ przez lata unikał podjęcia skutecznych działań.

Skarżąca wskazuje, że konsekwencje takich zaniedbań mogą mieć charakter katastrofalny. W przypadku awarii infrastruktury wodociągowej, nagłego zagrożenia życia lub konieczności interwencji służb ratunkowych brak przejezdności drogi może doprowadzić do realnej szkody dla zdrowia lub życia mieszkańców.

Szczególnie alarmujący jest fakt, że pomimo wielokrotnych zgłoszeń i pełnej świadomości problemu organ zamiast podjąć działania naprawcze skupiał się na budowaniu medialnego

wizerunku gminy jako miejsca nowoczesnego, bezpiecznego i atrakcyjnego inwestycyjnie. Dotyczy to również publicznych wypowiedzi dotyczących rozwoju infrastruktury drogowej i wzrostu atrakcyjności gminy w związku z budową nowych tras komunikacyjnych.

W ocenie skarżącej prezentowanie gminy jako miejsca zapewniającego wysoki standard infrastruktury przy jednoczesnym wieloletnim ignorowaniu podstawowych problemów dotyczących bezpieczeństwa mieszkańców może prowadzić do poważnego wprowadzenia obywateli w błąd.

Przedmiotowa droga stanowi symboliczny i rzeczywisty przykład sposobu wykonywania obowiązków publicznych przez organ wykonawczy gminy. Pomimo wieloletnich zgłoszeń dotyczących zagrożenia dla mieszkańców oraz infrastruktury krytycznej organ nie podjął skutecznych działań rozwiązujących problem, koncentrując się jednocześnie na działaniach wizerunkowych i medialnych.

W ocenie skarżącej opisane działania organu pokazują głęboką dysproporcję pomiędzy publicznym przekazem prezentowanym mieszkańcom a rzeczywistym sposobem wykonywania obowiązków przez Wójta Gminy Niebylec.

Wieloletnie ignorowanie wszelkich zgłoszeń mieszkańców oraz całkowity brak rzeczywistej reakcji organów gminy.

Skarżąca pragnie również podkreślić, że mieszkańcy wykorzystali wszelkie dostępne i racjonalne środki w celu poinformowania organów gminy o istniejącym zagrożeniu oraz doprowadzenia do rozwiązania problemu przed skierowaniem tej skargi.

Przez wiele lat mieszkańcy:

- prowadzili bezpośrednie rozmowy z Wójtem Gminy Niebylec,
- składali formalne wnioski dotyczące wykonania nawierzchni asfaltowej,
- zgłaszali problem sołtysom — zarówno poprzednim, jak i obecnemu,
- kontaktowali się z radnymi sołectwa Konieczkowa oraz innymi radnymi gminy,
- przedstawiali problem podczas zebrań wiejskich,
- kierowali pisma do rady gminy,

- wskazywali na zagrożenie dla zdrowia, życia i bezpieczeństwa mieszkańców,
- alarmowali o ryzyku odcięcia dostępu do wody dla znacznej części miejscowości.

W listopadzie 2025 r. mieszkańcy skierowali również formalny wniosek do rady gminy, który został publicznie odczytany podczas obrad rady. W piśmie tym jednoznacznie wskazano, że priorytetowo powinny być traktowane:

- drogi prowadzące do domów jednorodzinnych,
- drogi zapewniające dostęp do infrastruktury krytycznej,
- drogi prowadzące do ujęć wody,
- drogi nieprzejezdne przez znaczną część roku.

Mieszkańcy wyrazili również głębokie zaniepokojenie sposobem ustalania priorytetów inwestycyjnych przez organy gminy, wskazując jako przykład publiczne zapowiedzi dotyczące planowania budowy ścieżek rowerowych przy jednoczesnym wieloletnim ignorowaniu dróg, które nie zapewniają podstawowego bezpieczeństwa mieszkańcom.

W ocenie skarżącej sytuacja, w której organy gminy rozważają realizację inwestycji o charakterze rekreacyjnym i dodatkowym, podczas gdy:

- mieszkańcy nie mają zapewnionego bezpiecznego dojazdu do domów,
- istnieje ryzyko braku dojazdu karetki pogotowia,
- zagrożone jest funkcjonowanie infrastruktury wodociągowej,
- droga pozostaje okresowo nieprzejezdna,
- świadczy o całkowicie błędnym i społecznie nieakceptowalnym ustalaniu priorytetów przez organ wykonawczy gminy.

Szczególnie niepokojący był sposób reakcji organów gminy na odczytany publicznie wniosek mieszkańców. Pomimo przedstawienia problemu dotyczącego bezpieczeństwa ludzi oraz infrastruktury krytycznej:

- radni nie podjęli merytorycznej dyskusji dotyczącej zagrożenia,
- nie przedstawiono żadnych konkretnych rozwiązań,

- nie zadeklarowano żadnych działań naprawczych,
- nie odniesiono się do ryzyka dla zdrowia i życia mieszkańców.

Zachowanie to w ocenie skarżącej obrazuje sposób traktowania mieszkańców zgłaszających niewygodne problemy dotyczące działalności gminy.

W ocenie skarżącej działania organu mają charakter celowy i powtarzalny. Za każdym razem, gdy problem zostaje publicznie przedstawiony lub gdy organ zostaje skonfrontowany z konkretnymi argumentami i dowodami, odpowiedzi mają charakter:

- Ogólnikowy,
- nieprecyzyjny,
- wymijający,
- pozbawiony realnych deklaracji działań,
- ukierunkowany wyłącznie na uniknięcie odpowiedzialności.

Opisane działania pokazują, że mieszkańcy przez wiele lat działali w dobrej wierze, próbując rozwiązać problem na drodze dialogu i współpracy z organami gminy. Pomimo wielokrotnego zgłaszania zagrożenia organy gminy konsekwentnie ignorowały problem lub ograniczały się do działań pozornych.

Doprowadziło to do sytuacji, w której skierowanie sprawy do Wojewody Województwa Podkarpackiego stało się jedynym dostępnym środkiem ochrony praw mieszkańców oraz bezpieczeństwa lokalnej społeczności.

Skarżąca pragnie również wyjaśnić, dlaczego mieszkańcy od wielu lat wnioskują nie o doraźne i pozorne działania, lecz o wykonanie trwałej nawierzchni asfaltowej na przedmiotowej drodze.

Przede wszystkim należy podkreślić, że w realiach XXI wieku zapewnienie utwardzonej, całorocznie przejezdnej drogi dojazdowej do domów jednorodzinnych oraz infrastruktury krytycznej nie powinno być traktowane jako żądanie nadzwyczajne, wygórowane ani luksusowe. Jest to absolutny standard cywilizacyjny oraz podstawowy obowiązek gminy jako właściciela i

zarządcy drogi publicznej.

Mieszkańcy nie domagają się inwestycji o charakterze ponadstandardowym czy prestiżowym. Wnioskują jedynie o zapewnienie minimalnych warunków bezpieczeństwa i możliwości normalnego funkcjonowania.

W ocenie skarżącej sytuacja, w której mieszkańcy przez wiele lat zmuszeni są składać kolejne prośby o wykonanie podstawowej nawierzchni umożliwiającej bezpieczny dojazd do domu, sama w sobie świadczy o poważnym zaniedbaniu obowiązków przez organ gminy.

Należy również podkreślić szczególne uwarunkowania terenowe przedmiotowej drogi. Gmina Niebylec położona jest na terenach górzystych, natomiast sama droga przebiega na znacznym przewyższeniu terenu. Różnica wysokości pomiędzy początkiem a końcem drogi wynosi kilkadziesiąt metrów, co ma bezpośredni wpływ na jej przejezdność oraz bezpieczeństwo użytkowników.

W okresach:

- intensywnych opadów deszczu,
- roztopów wiosennych,
- jesiennego zawilgocenia gruntu,
- zimowych opadów śniegu i oblodzenia,
- droga staje się praktycznie nieprzejezdna lub skrajnie niebezpieczna dla zwykłych pojazdów osobowych.

Nawet wielodniowe opady deszczu powodują powstawanie głębokiego błota oraz całkowite rozmiękczenie nawierzchni gruntowej. Ze względu na znaczne nachylenie terenu pojazdy tracą możliwość bezpiecznego podjazdu lub zjazdu, co prowadzi do realnego zagrożenia:

- utknięcia pojazdów,
- utraty kontroli nad pojazdem,
- uszkodzeń samochodów,
- braku możliwości opuszczenia nieruchomości,

- braku możliwości dojazdu służb ratunkowych.

Jednorazowe utwardzenie drogi kamieniem, które zostało wykonane przez gminę po wieloletnich prośbach mieszkańców, okazało się rozwiązaniem całkowicie niewystarczającym i pozornym. Charakter terenu oraz warunki atmosferyczne powodują, że kamień nie zapewnia trwałej przejezdności i nie eliminuje problemu podmokłego gruntu oraz osuwania się nawierzchni.

W praktyce jedynym rozwiązaniem gwarantującym całoroczną przejezdność tej drogi jest wykonanie trwałej nawierzchni asfaltowej wraz z odpowiednim odwodnieniem.

Skarżąca podkreśla również, że mieszkańcy od wielu lat bezskutecznie wnioskuje także o prawidłowe zimowe utrzymanie drogi, w tym jej odśnieżanie.

Pomimo wcześniejszych pisemnych zapewnień Wójta, że droga będzie objęta zimowym utrzymaniem i że mieszkańcom zostanie zapewniony dojazd do działki nr 1433:

- obietnice te nie zostały wykonane,
- droga przez kolejne lata nie była odśnieżana w pełnym zakresie,
- mieszkańcy byli wielokrotnie zmuszeni ponownie interweniować w tej sprawie,
- organ zamiast realizacji obowiązku zaczął przedstawiać kolejne sprzeczne i wymijające wyjaśnienia.

W ocenie skarżącej sytuacja ta pokazuje wieloletni schemat działania organu polegający na:

- składaniu deklaracji bez zamiaru ich realizacji,
- unikaniu odpowiedzialności,
- odwlekaniu rozwiązania problemu,
- stosowaniu doraźnych i nieskutecznych działań zamiast trwałego rozwiązania problemu infrastrukturalnego.

Mieszkańcy nie oczekują działań nadzwyczajnych. Oczekują jedynie zapewnienia podstawowych warunków bezpieczeństwa i normalnego funkcjonowania, które w demokratycznym państwie prawa powinny być standardem, a nie przedmiotem wieloletniej walki z organami administracji publicznej.

Podsumowanie

Podsumowując, mieszkańcy wykorzystali wszelkie możliwe i racjonalne środki mające na celu doprowadzenie do rozwiązania problemu dotyczącego drogi nr 1453 położonej w miejscowości Konieczkowa.

Przez ostatnie lata:

- składane były formalne wnioski o wykonanie nawierzchni asfaltowej,
- prowadzone były rozmowy z Wójtem Gminy Niebylec,
- zgłaszano problem sołtysom,
- kontaktowano się z radnymi,
- problem był wielokrotnie przedstawiany podczas rozmów bezpośrednich,
- składano pisma do rady gminy,
- sprawa została publicznie odczytana podczas obrad rady gminy,
- problem był zgłaszany podczas zebrań wiejskich,
- wskazywano zagrożenie dla bezpieczeństwa mieszkańców i infrastruktury wodociągowej.

Oznacza to, że zarówno Wójt Gminy Niebylec, jak i radni gminy od wielu lat posiadają pełną wiedzę o:

- stanie technicznym drogi,
- okresowej nieprzejezdności,
- zagrożeniu dla życia i zdrowia mieszkańców,
- ryzyku braku dojazdu służb ratunkowych,
- ryzyku odcięcia dostępu do wody dla znacznej części miejscowości.

Pomimo tego organy gminy przez wiele lat nie podjęły skutecznych działań rozwiązujących problem.

Co więcej, z przedstawionej dokumentacji oraz przebiegu sprawy wynika, że działania organów miały charakter przede wszystkim:

- pozorny,
- wymijający,
- ukierunkowany na unikanie odpowiedzialności,
- polegający na przerzucaniu odpowiedzialności pomiędzy organami,
- polegający na marginalizowaniu problemu oraz usuwaniu go z oficjalnej dokumentacji zebrań i posiedzeń.

Skarżąca wskazuje, że za każdym razem, gdy problem był publicznie poruszany lub gdy organ otrzymywał konkretne pytania i dowody, następowały:

- próby przerzucania odpowiedzialności na sołtysa,
- przedstawianie sprzecznych informacji,
- unikanie jednoznacznych odpowiedzi,
- pomijanie problemu w protokołach zebrań,
- ignorowanie pytań mieszkańców,
- odmowa udzielenia pełnych informacji,
- przedstawianie argumentów sprzecznych ze stanem faktycznym i dokumentacją.

W praktyce doprowadziło to do sytuacji, w której problem infrastruktury mającej kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa mieszkańców był przez lata systematycznie marginalizowany.

W związku z powyższym skierowanie niniejszej skargi do Wojewody Województwa Podkarpackiego stało się jedynym możliwym środkiem ochrony praw mieszkańców oraz sposobem wymuszenia rzeczywistej reakcji organów gminy.

Skarżąca podkreśla również, że niniejsza skarga nie opiera się wyłącznie na subiektywnej ocenie mieszkańców, lecz znajduje potwierdzenie w licznych dokumentach oraz materiałach dowodowych załączonych do pisma.

Wykaz przykładowych załączników:

- Wnioski składane przez mieszkańców do Urzędu Gminy Niebylec na przestrzeni ostatnich lat dotyczące wykonania nawierzchni asfaltowej oraz poprawy stanu

technicznego drogi — jako dowód wieloletniego zgłaszania problemu.

- Pisma i odpowiedzi Urzędu Gminy Niebylec dotyczące stanu drogi oraz obowiązków gminy.
- Pisemna odpowiedź Wójta Gminy Niebylec potwierdzająca objęcie drogi zimowym utrzymaniem oraz zapewnienie odśnieżania do działki nr 1433 — jako dowód złożonych przez organ deklaracji.
- Odpowiedź Wójta z 2026 r. dotycząca braku odśnieżania drogi — jako dowód niespełnienia wcześniejszych zobowiązań oraz przedstawiania przez organ sprzecznych wyjaśnień dotyczących zakresu odśnieżania.
- Odpowiedź Wójta Gminy Niebylec dotycząca wniosku o wykonanie nawierzchni asfaltowej, w której organ przerzuca odpowiedzialność na sołtysa oraz radę sołecką — pomimo że obowiązek utrzymania dróg gminnych spoczywa na gminie i jej organie wykonawczym.
- Protokół / raport z zebrania wiejskiego z 2026 r., w którym pominięto temat dotyczący zagrożenia wynikającego ze stanu technicznego drogi oraz problemu dojazdu do ujęcia wody — pomimo że temat ten był publicznie poruszany podczas zebrania.
- Pismo skierowane do sołtysa z prośbą o potwierdzenie, że problem został przedstawiony podczas zebrania wiejskiego przez przewodniczącego spółki wodnej — wraz z brakiem odpowiedzi ze strony sołtysa, co potwierdza dalsze unikanie odpowiedzialności.
- Dokumentacja fotograficzna przedstawiająca odcinek przedmiotowej drogi, na którym gmina jednorazowo wykonała częściowe utwardzenie poprzez wysypanie kamienia o wartości około 18 000 zł — jako dowód, że wykonane prace objęły jedynie bardzo krótki fragment drogi i miały charakter wyłącznie doraźny oraz pozorny. Dokumentacja potwierdza również, że zastosowane rozwiązanie nie

zapewniło trwałej przejezdności drogi, ponieważ w okresach intensywnych opadów deszczu oraz w okresie zimowym nawierzchnia ponownie staje się podmokła i nieprzejezdna, a kamień zapada się w błocie, uniemożliwiając bezpieczny dojazd do domów mieszkalnych.

- Mapa przedstawiająca przebieg przedmiotowej drogi oraz lokalizację ujęcia wody — jako dowód znaczenia drogi dla funkcjonowania infrastruktury wodociągowej oraz potwierdzenie, że droga stanowi faktyczny dojazd do ujęcia zaopatrującego mieszkańców miejscowości w wodę.
- Dokumentacja mapowa z Geoportalu potwierdzająca, że przedmiotowa droga stanowi jedyny rzeczywisty i legalny dojazd do ujęcia wody. Dokumentacja wskazuje również, że:
 - jedna z dróg wskazywanych przez Wójta posiada nieuregulowany stan prawny i nie stanowi drogi gminnej,
 - druga droga znajduje się w znacznej odległości od ujęcia wody,
 - pomiędzy wskazywaną drogą a ujęciem znajdują się działki prywatne oraz tereny uniemożliwiające legalny i techniczny dojazd do infrastruktury wodociągowej, wykorzystanie tych terenów wymagałoby naruszenia prawa własności prywatnych nieruchomości.

Pisma Wójta dotyczące rzekomych „alternatywnych dróg dojazdowych” do ujęcia wody — wraz z dokumentacją wskazującą, że:

- jedna z nich ma nieuregulowany stan prawny,
- żadna z nich nie zapewnia rzeczywistego dojazdu do ujęcia wody.

Dokumentacja mapowa oraz materiały geodezyjne potwierdzające faktyczny przebieg dróg oraz brak alternatywnego legalnego dojazdu do ujęcia wody.

Wniosek skierowany do Rady Gminy w 2026 r. dotyczący konieczności priorytetowego traktowania dróg prowadzących do domów mieszkalnych oraz infrastruktury krytycznej — wraz z

nagranie obrad rady potwierdzającym brak merytorycznej reakcji organów gminy.

Materiały publikowane przez Wójta Gminy Niebylec w mediach społecznościowych i na stronach internetowych przedstawiające zapewnienie dostępu do wody jako priorytet gminy — pozostające w sprzeczności z rzeczywistym sposobem działania organu.

Skarżąca zastrzega jednocześnie możliwość przedłożenia dalszych dowodów, dokumentów, map, nagrań, fotografii oraz zeznań świadków w toku postępowania, jeżeli okaże się to konieczne dla pełnego wyjaśnienia sprawy.

Dowody:

Załącznik nr 1

Odpowiedź Wójta Gminy Niebylec z dnia 1 lutego 2022 r.

Dokument stanowi odpowiedź na nasz wniosek dotyczący zimowego utrzymania drogi o numerze ewidencyjnym 1453. Wójt Gminy Niebylec potwierdził w nim, że przedmiotowa droga będzie objęta odśnieżaniem.

Dokument ten ma istotne znaczenie dowodowe, ponieważ potwierdza złożoną przez Gminę Niebylec deklarację zapewnienia przejezdności drogi umożliwiającej dojazd do naszej nieruchomości oraz domu jednorodzinnego położonego przy tej drodze. Na podstawie tej deklaracji mieliśmy uzasadnione przekonanie, że droga będzie utrzymywana w sposób zapewniający dostęp do naszej posesji w okresie zimowym.

Załącznik nr 2

Odpowiedź Wójta Gminy Niebylec z dnia 13 lutego 2026 r.

Dokument stanowi odpowiedź na nasze zapytanie dotyczące przyczyn niewywiązywania się przez Gminę Niebylec z deklaracji odśnieżania drogi nr 1453 oraz braku zapewnienia przejezdności na odcinku umożliwiającym dojazd do naszego domu.

W odpowiedzi Wójt wskazał między innymi:

„Jednocześnie wyjaśniam, że dotychczas przedmiotowa droga nie była obejmowana odśnieżaniem na dalszym odcinku z uwagi na brak zabudowy, jak również zamieszkania w tym rejonie. W

związku ze złożonym obecnie wnioskiem o objęcie drogi zimowym utrzymaniem, wykonawca będzie realizował usługę również na wskazanym odcinku.”

Dokument ten potwierdza, że przez okres około pięciu lat Gmina Niebylec nie realizowała wcześniejszej deklaracji dotyczącej odśnieżania drogi nr 1453 w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdu do naszego domu. Jednocześnie wskazuje, że pomimo wielokrotnie zgłaszanych przez nas potrzeb związanych z remontem i utrzymaniem tej drogi, nasze wnioski pozostawały w praktyce bez skutecznej realizacji.

Załącznik nr 3

Wyjaśnienie Wójta Gminy Niebylec dotyczące zakresu odśnieżania drogi nr 1453

Dokument stanowi odpowiedź na nasze kolejne zapytanie, skierowane w związku z rozbieżnościami zawartymi w piśmie stanowiącym załącznik nr 2. Z jednej strony sugerowano w nim, że droga nie była odśnieżana, z drugiej zaś wskazywano, że odśnieżanie było realizowane na określonym odcinku. W odpowiedzi Wójt wyjaśnił:

„Nadmieniam, że odśnieżanie drogi wewnętrznej obejmuje początkowy odcinek drogi o długości około 70 metrów, natomiast dalszy odcinek drogi z uwagi na brak zabudowy mieszkalnej oraz brak stałej potrzeby komunikacyjnej nie był odśnieżany.”

Dokument ten ma kluczowe znaczenie dowodowe, ponieważ jednoznacznie potwierdza, że Gmina Niebylec nie realizowała deklaracji odśnieżania drogi nr 1453 w zakresie umożliwiającym dojazd do naszego domu jednorodzinnego.

Jednocześnie z treści pisma wynika, że powodem nieodśnieżania dalszego odcinka drogi miał być rzekomy brak zabudowy mieszkalnej oraz brak stałej potrzeby komunikacyjnej. Stanowisko to pozostaje w sprzeczności ze stanem faktycznym, ponieważ przy tej drodze znajduje się nasz dom jednorodzinny, który wymaga zapewnienia normalnego i całorocznego dostępu komunikacyjnego. Powyższe oświadczenie Wójta wskazuje zatem, że potrzeba zapewnienia dojazdu do naszego domu nie została przez organ należycie uwzględniona przy organizacji zimowego utrzymania drogi.

Powiązanie z załącznikiem nr 19

Znaczenie załącznika nr 3 należy rozpatrywać łącznie z załącznikiem nr 19, który zawiera mapę z portalu Geoportal wraz z pomiarem długości drogi o numerze ewidencyjnym 1453 prowadzącej do naszego domu jednorodzinnego.

Z dokumentacji tej wynika, że odległość od początku drogi do naszej nieruchomości wynosi około 240 metrów. Tymczasem, zgodnie z wyjaśnieniami Wójta, odśnieżaniem objęty był jedynie początkowy odcinek o długości około 70 metrów.

Oznacza to, że ponad 170 metrów drogi prowadzącej bezpośrednio do naszego domu pozostawało poza zakresem zimowego utrzymania, co w praktyce uniemożliwiało lub znacząco utrudniało dojazd do nieruchomości w okresie zimowym.

Załącznik nr 4

Wniosek o wykonanie nawierzchni asfaltowej na drodze nr ewidencyjny 1453 w miejscowości Konieczkowa z dnia 26 września 2023 r.

Dokument stanowi jeden z wielu składanych przez nas wniosków dotyczących poprawy stanu technicznego drogi o numerze ewidencyjnym 1453 poprzez wykonanie trwałej nawierzchni asfaltowej.

Szczególne znaczenie dowodowe ma zawarta w nim informacja, że już na dzień sporządzenia tego pisma wielokrotnie występowaliśmy do Gminy Niebylec z wnioskami dotyczącymi remontu i modernizacji tej drogi przez okres około 24 miesięcy poprzedzających datę złożenia przedmiotowego wniosku. Oznacza to, że nasze starania o poprawę stanu technicznego drogi były podejmowane co najmniej od 2021 roku.

Dokument potwierdza zatem, że od wielu lat sygnalizowaliśmy Gminie Niebylec zły stan techniczny drogi, problemy z dojazdem do nieruchomości oraz konieczność podjęcia działań naprawczych. Jednocześnie wskazuje, że przez okres około pięciu lat kierowaliśmy do gminy liczne wnioski dotyczące zarówno odśnieżania drogi, jak i wykonania jej trwałej nawierzchni.

Istotnym elementem dokumentu jest również wskazanie, że pomimo braku skutecznych działań ze strony gminy wielokrotnie ponosiliśmy prywatne nakłady finansowe na poprawę stanu

technicznego drogi. Po uzyskaniu zgody przedstawicieli gminy zakupowaliśmy kruszywo łamane oraz kamień, które następnie były wykorzystywane do utwardzania i naprawy nawierzchni drogi. Dokument ten dowodzi, że nie ograniczaliśmy się wyłącznie do kierowania wniosków do organów gminy, lecz również we własnym zakresie podejmowaliśmy działania i ponosiliśmy koszty mające na celu zapewnienie przejezdności drogi. W konsekwencji obecny stan techniczny drogi jest w istotnej części rezultatem naszych własnych nakładów finansowych oraz wieloletnich starań o poprawę jej stanu.

Załącznik nr 5

Odpowiedź Wójta Gminy Niebylec z dnia 16 lutego 2026 r.

Dokument stanowi odpowiedź na wniosek skierowany bezpośrednio do Wójta Gminy Niebylec w sprawie stanu technicznego drogi nr ewidencyjny 1453 oraz konieczności podjęcia działań naprawczych.

Z treści pisma wynika, że Wójt nie odniósł się merytorycznie do zgłaszanych problemów, lecz przekazał sprawę do sołtysa, wskazując go jako podmiot odpowiedzialny za dalsze działania związane z drogą. Dokument ten potwierdza praktykę przerzucania odpowiedzialności za stan techniczny drogi na inne osoby, pomimo że obowiązki związane z zarządzaniem drogami gminnymi spoczywają na organach gminy.

Szczególne znaczenie dowodowe ma zawarte w piśmie stwierdzenie:

„Nadmieniam, że dojazd do ujęcia wody jest możliwy również okolicznymi drogami gminnymi.

Droga oznaczona numerem ewidencyjnym 1453 nie stanowi jedyne go dojazdu do przedmiotowego ujęcia wody. Istnieją alternatywne drogi umożliwiające zapewnienie dojazdu i obsługi technicznej obiektu.”

Powyższe twierdzenie pozostaje niezgodne ze stanem faktycznym, co zostanie wykazane w kolejnych załącznikach. Dokument ten ma istotne znaczenie dla sprawy, ponieważ zawiera stanowisko Wójta, zgodnie z którym droga nr 1453 nie jest jedyną drogą zapewniającą dostęp do ujęcia wody. Tymczasem z dokumentów przedstawionych w dalszej części materiału dowodowego

wynika, że droga ta stanowi jedyny rzeczywisty dojazd zarówno do kilku budynków mieszkalnych, w tym naszego domu jednorodzinnego, jak również do strategicznego ujęcia wody zaopatrującego około 100 gospodarstw domowych oraz obiekty użyteczności publicznej, w tym szkołę, remizę strażacką i inne istotne obiekty infrastruktury lokalnej.

Załącznik ten stanowi zatem punkt odniesienia dla dalszych dowodów wykazujących niezgodność powyższego stanowiska z rzeczywistym stanem faktycznym.

Załącznik nr 6

Wydruk mapy z portalu Geoportal przedstawiający lokalizację ujęcia wody oraz przebieg dróg w jego otoczeniu

Dokument stanowi wydruk mapy z portalu Geoportal, uzupełniony o własne oznaczenia i opisy ułatwiające analizę przedstawionych danych. Mapa przedstawia lokalizację ujęcia wody, przebieg drogi nr ewidencyjny 1453 oraz pozostałe drogi wskazywane przez Wójta Gminy Niebylec jako rzekome alternatywne drogi dojazdowe do tego obiektu.

Dokument ma istotne znaczenie dowodowe, ponieważ pozwala zweryfikować prawdziwość twierdzeń zawartych w pismach Wójta dotyczących istnienia alternatywnych dojazdów do ujęcia wody.

Z analizy mapy wynika, że droga nr 1453 stanowi jedyny rzeczywisty i funkcjonalny dojazd do ujęcia wody. Wójt wskazywał jako alternatywę między innymi drogę przebiegającą przez działki nr 1348/1 oraz 1260/2. W rzeczywistości działki te tworzą jeden ciąg komunikacyjny będący drogą wewnętrzną należącą do gminy, jednak nie zapewniają one bezpośredniego dostępu do ujęcia wody. Mapa pokazuje, że pomiędzy końcem tej drogi a ujęciem wody znajduje się teren leśny o zróżnicowanej rzeźbie terenu, obejmujący liczne przewyższenia i obniżenia. Najkrótsza odległość pomiędzy drogą a ujęciem wynosi około 380 metrów. Pokonanie tego odcinka wymagałoby przejazdu przez nieruchomości prywatne, w tym przez grunty rolne, co wiązałoby się z naruszeniem prawa własności właścicieli tych nieruchomości oraz możliwością uszkodzenia prowadzonych upraw.

Dokument potwierdza zatem, że wskazywana przez Wójta droga nie zapewnia rzeczywistego dojazdu do ujęcia wody i nie może być traktowana jako alternatywa dla drogi nr 1453.

Załącznik ten należy analizować łącznie z załącznikiem nr 20, który zawiera pomiary odległości oraz dodatkową dokumentację obrazującą faktyczne położenie dróg względem ujęcia wody.

Załącznik nr 7

Dokumentacja dotycząca stanu własności i statusu prawnego dróg wskazywanych przez Wójta jako alternatywne drogi dojazdowe do ujęcia wody

Dokument zawiera dane pochodzące z Geoportalu oraz informacje dotyczące stanu prawnego działek wskazywanych przez Wójta Gminy Niebylec jako alternatywne drogi dojazdowe do ujęcia wody.

Załącznik ma szczególne znaczenie dowodowe, ponieważ pozwala zweryfikować prawdziwość twierdzeń zawartych w pismach Wójta dotyczących rzekomego istnienia kilku gminnych dróg zapewniających dostęp do ujęcia wody.

W odpowiedzi na nasze pytania Wójt wskazał między innymi działkę nr 1383 jako jedną z dróg mających stanowić alternatywny dojazd do ujęcia wody. Tymczasem z dokumentacji wynika, że działka ta nie stanowi drogi gminnej. Jej stan prawny pozostaje nieuregulowany, co zostało potwierdzone zarówno przez pracowników Urzędu Gminy, jak również przez informacje uzyskane w wydziale ksiąg wieczystych.

Dokument ten podważa zatem prawdziwość twierdzeń zawartych w pismach Wójta dotyczących istnienia kilku gminnych dróg zapewniających dostęp do ujęcia wody.

Jednocześnie załącznik potwierdza, że żadna z dróg wskazywanych przez Wójta nie zapewnia rzeczywistego i legalnego dojazdu do ujęcia wody. Nawet przy założeniu możliwości korzystania z tych tras, konieczne byłoby pokonywanie kilkuset metrów przez nieruchomości prywatne, co wymagałoby naruszenia prawa własności innych osób.

Dokument wspiera stanowisko przedstawiane przez nas od początku postępowania, a także stanowisko kierownika spółki wodnej odpowiedzialnej za ujęcie wody, zgodnie z którym droga nr

1453 stanowi jedyny faktyczny i funkcjonalny dojazd do tego obiektu.

Okoliczność ta była wielokrotnie podnoszona podczas zebrań wiejskich oraz w korespondencji kierowanej do organów gminy.

Załącznik nr 8

Wniosek skierowany do Rady Gminy Niebylec dotyczący problemów związanych z drogami, dostępem do ujęcia wody oraz bezpieczeństwa mieszkańców

Wniosek dowodzi także, że zwracaliśmy uwagę na kwestie bezpieczeństwa mieszkańców, ryzyko utrudnionego dostępu do infrastruktury wodociągowej oraz konieczność podjęcia działań mających na celu zapewnienie właściwego funkcjonowania obiektów infrastruktury publicznej.

Dokument potwierdza, że organy gminy były szczegółowo informowane o istniejących problemach oraz o konsekwencjach dalszego zaniechania działań.

Załącznik nr 9

Protokół z zebrania wiejskiego z 2026 r.

Dokument stanowi protokół z zebrania wiejskiego, podczas którego poruszona została kwestia stanu technicznego drogi nr ewidencyjny 1453 oraz związanych z tym zagrożeń dla funkcjonowania ujęcia wody zaopatrującego mieszkańców miejscowości.

Podczas zebrania przewodniczący spółki wodnej przedstawił problem braku odpowiedniego dojazdu do ujęcia wody oraz wskazał, że według jego wiedzy i doświadczenia zdobytego podczas wieloletniej obsługi oraz modernizacji infrastruktury wodociągowej droga nr 1453 stanowi jedyny dojazd do tego obiektu.

W trakcie zebrania zwrócono uwagę na ryzyko związane z możliwością wystąpienia awarii infrastruktury wodociągowej. Wskazano, że brak przejezdności drogi może uniemożliwić lub znacząco utrudnić szybki dojazd sprzętu i osób odpowiedzialnych za usuwanie awarii, co mogłoby wpłynąć na bezpieczeństwo oraz ciągłość dostaw wody dla mieszkańców.

Dokument ma istotne znaczenie dowodowe, ponieważ potwierdza, że problem stanu technicznego drogi nr 1453 oraz zapewnienia dostępu do ujęcia wody był oficjalnie zgłaszany podczas zebrania

wiejskiego w obecności Wójta Gminy Niebylec, sołtysa oraz mieszkańców.

Jednocześnie analiza treści protokołu wskazuje, że poruszana podczas zebrania kwestia związana z dostępem do ujęcia wody i zgłaszanymi zagrożeniami nie została odzwierciedlona w jego treści w zakresie odpowiadającym przebiegowi dyskusji. Okoliczność ta ma znaczenie dla oceny sposobu dokumentowania problemów zgłaszanych przez mieszkańców podczas oficjalnych spotkań organizowanych przez organy gminy.

Załącznik nr 9 obejmuje protokół z zebrania wiejskiego, podczas którego – zgodnie z przebiegiem spotkania – przewodniczący spółki wodnej poruszył kwestie związane z dostępem do ujęcia wody oraz stanem technicznym drogi nr 1453.

W trakcie zebrania wskazywano na ryzyko wynikające z braku zapewnienia przejezdności drogi w przypadku wystąpienia awarii infrastruktury wodociągowej, w tym na możliwość utrudnienia lub uniemożliwienia dojazdu służb odpowiedzialnych za usuwanie awarii i utrzymanie ujęcia wody.

Kwestia ta była również przedmiotem dyskusji z udziałem przedstawicieli gminy, w tym Wójta oraz sołtysa.

W protokole z zebrania brak jest jednak odniesienia do powyższych istotnych okoliczności, pomimo że – zgodnie z przebiegiem spotkania – stanowiły one jeden z kluczowych wątków dyskusji.

Załącznik ten ma znaczenie dowodowe w zakresie oceny kompletności i rzetelności dokumentowania przebiegu zebrania wiejskiego, w szczególności w odniesieniu do zagadnień dotyczących bezpieczeństwa infrastruktury wodociągowej oraz dostępu do niej.

Załącznik nr 10

Pismo do sołtysa z dnia 26 marca 2026 r. dotyczące pominięcia istotnych kwestii w protokole z zebrania wiejskiego

Dokument stanowi wystąpienie skierowane do sołtysa po zapoznaniu się z treścią protokołu z zebrania wiejskiego, podczas którego omawiano kwestie związane z drogą nr 1453 oraz dostępem do ujęcia wody.

W piśmie zwrócono uwagę na brak odniesienia w protokole do problemów zgłoszonych przez przewodniczącego spółki wodnej oraz mieszkańców, pomimo że kwestie te były przedmiotem dyskusji podczas zebrania. W szczególności wskazano na brak informacji dotyczących ryzyka wynikającego z utrudnionego dostępu do ujęcia wody oraz problemów związanych ze stanem technicznym drogi.

Dokument ma znaczenie dowodowe, ponieważ potwierdza, że podjęto próbę wyjaśnienia przyczyn pominięcia tych zagadnień w oficjalnej dokumentacji zebrania.

Do dnia sporządzania niniejszej skargi nie została udzielona odpowiedź na przedmiotowe pismo. Załącznik ten potwierdza również szerszy problem polegający na wielokrotnym zgłaszaniu przez mieszkańców kwestii dotyczących drogi nr 1453 oraz bezpieczeństwa infrastruktury wodociągowej bez uzyskania merytorycznego rozstrzygnięcia lub skutecznych działań ze strony osób i organów, do których kierowane były wnioski.

Dokument wskazuje, że zgłaszane problemy były kolejno przekazywane pomiędzy różnymi podmiotami funkcjonującymi w strukturze samorządu, natomiast mieszkańcy przez wiele lat nie uzyskali rozwiązania zgłaszanych kwestii ani jednoznacznej odpowiedzi dotyczącej sposobu ich załatwienia.

Załącznik nr 11

Wniosek dotyczący stanu technicznego drogi nr 1453 oraz zapewnienia dostępu do ujęcia wody

Dokument stanowi wniosek skierowany do Wójta Gminy Niebylec, w którym zwrócono uwagę na zły stan techniczny drogi nr ewidencyjny 1453 oraz wynikające z tego zagrożenia dla mieszkańców i infrastruktury publicznej.

We wniosku wskazano, że droga ta stanowi jedyny faktyczny dojazd zarówno do kilku budynków mieszkalnych, w tym naszego domu jednorodzinnego, jak również do ujęcia wody zaopatrującego znaczną część mieszkańców miejscowości.

Podkreślono, że stan techniczny drogi nie zapewnia możliwości bezpiecznego i nieprzerwanego

korzystania z niej przez cały rok. W szczególności wskazano na problemy związane z dojazdem do nieruchomości mieszkalnych oraz ryzyko utrudnienia dostępu do ujęcia wody w przypadku konieczności przeprowadzenia prac eksploatacyjnych, konserwacyjnych lub awaryjnych. Dokument ma znaczenie dowodowe, ponieważ potwierdza, że kwestie związane z bezpieczeństwem mieszkańców, dostępem do nieruchomości oraz zapewnieniem dostępu do infrastruktury wodociągowej były oficjalnie zgłaszane organowi wykonawczemu gminy.

Załącznik nr 12

Odpowiedź Wójta Gminy Niebylec dotycząca dostępu do ujęcia wody

Dokument stanowi odpowiedź Wójta Gminy Niebylec na wniosek opisany w załączniku nr 11.

W odpowiedzi Wójt wskazał między innymi:

„Nadmieniam, że dojazd do ujęcia wody jest możliwy również okolicznymi drogami gminnymi.

Droga oznaczona numerem ewidencyjnym 1453 nie stanowi jedyne go dojazdu do przedmiotowego ujęcia wody. Istnieją alternatywne drogi umożliwiające zapewnienie dojazdu i obsługi technicznej obiektu.”

Dokument ten ma istotne znaczenie dowodowe, ponieważ zawiera oficjalne stanowisko Wójta dotyczące istnienia alternatywnych dróg zapewniających dostęp do ujęcia wody.

Stanowisko to pozostaje jednak w sprzeczności z dokumentacją przedstawioną w załącznikach nr 6, 7 oraz kolejnych załącznikach, z których wynika, że wskazywane przez Wójta działki nie zapewniają rzeczywistego, bezpośredniego i legalnego dojazdu do ujęcia wody.

Dokument stanowi zatem podstawę do oceny prawdziwości i rzetelności informacji przekazywanych mieszkańcom przez organ wykonawczy gminy.

Załącznik nr 13

Wniosek o wskazanie podstaw faktycznych i prawnych dotyczących rzekomych alternatywnych dróg dojazdowych do ujęcia wody oraz odpowiedź Wójta

Dokument obejmuje korespondencję dotyczącą wyjaśnienia informacji zawartych w odpowiedzi Wójta stanowiącej załącznik nr 13.

W związku z twierdzeniem, że istnieją alternatywne drogi umożliwiające dojazd do ujęcia wody, zwrócono się o wskazanie numerów działek ewidencyjnych oraz numerów ksiąg wieczystych dla dróg, które według Wójta mają zapewniać taki dostęp.

W odpowiedzi Wójt wskazał działki o numerach ewidencyjnych 1348/1, 1260/2 oraz 1383.

Dokument ma istotne znaczenie dowodowe, ponieważ umożliwia zweryfikowanie prawdziwości twierdzeń zawartych w poprzednich pismach.

Z analizy dokumentacji geodezyjnej wynika, że działki nr 1348/1 oraz 1260/2 tworzą jeden ciąg komunikacyjny będący drogą wewnętrzną należącą do gminy. Droga ta nie prowadzi jednak bezpośrednio do ujęcia wody. Między jej końcem a ujęciem znajduje się odcinek o długości około 380 metrów przebiegający przez nieruchomości prywatne. Ewentualny przejazd wymagałby naruszenia prawa własności innych osób oraz przejazdu przez grunty rolne.

Jednocześnie wskazana przez Wójta działka nr 1383 nie stanowi drogi gminnej. Z posiadanych informacji wynika, że jej stan prawny pozostaje nieuregulowany.

Dokument potwierdza również, że pomimo skierowanego pytania nie udzielono informacji dotyczących numerów ksiąg wieczystych wskazywanych działek. W odpowiedzi stwierdzono: „Nadmieniam również, że numery ksiąg wieczystych nie podlegają udostępnieniu w niniejszym trybie.”

Załącznik ten ma znaczenie dowodowe, ponieważ pozwala porównać stanowisko Wójta dotyczące istnienia alternatywnych dróg dojazdowych z dokumentacją geodezyjną oraz stanem faktycznym przedstawionym w pozostałych załącznikach.

Załącznik nr 14

Informacja opublikowana przez Gminę Niebylec dotycząca remontu drogi nr 215

Dokument stanowi materiał opublikowany przez Gminę Niebylec, w którym przedstawiono realizację zadania polegającego na remoncie drogi nr 215 położonej w innej miejscowości. Z informacji zawartych w materiale wynika, że na realizację tego zadania przeznaczono około 125 000 zł środków publicznych. Wkład własny Gminy Niebylec wyniósł 27 091,75 zł.

Załącznik ma znaczenie dowodowe, ponieważ potwierdza, że gmina realizowała inwestycje drogowe oraz przeznaczała środki finansowe na poprawę infrastruktury komunikacyjnej na swoim terenie.

Dokument należy analizować w kontekście wieloletnich wniosków dotyczących drogi nr 1453. W przeciwieństwie do drogi objętej przedmiotową inwestycją, droga nr 1453 zapewnia dostęp do budynków mieszkalnych oraz stanowi jedyny faktyczny dojazd do ujęcia wody obsługującego mieszkańców miejscowości.

Załącznik ten wskazuje, że pomimo wielokrotnych zgłoszeń dotyczących stanu technicznego drogi nr 1453 oraz jej znaczenia dla mieszkańców i infrastruktury publicznej, przez wiele lat nie podjęto porównywalnych działań mających na celu rozwiązanie zgłaszanych problemów.

Załącznik nr 15

Informacja dotycząca udzielenia dotacji dla klubów sportowych

Dokument przedstawia informacje o przyznaniu przez Gminę Niebylec dotacji dla klubów sportowych w łącznej wysokości około 192 000 zł.

Załącznik ma znaczenie dowodowe, ponieważ potwierdza, że gmina dysponowała środkami finansowymi przeznaczanymi na realizację różnych zadań publicznych oraz wspieranie działalności lokalnych organizacji.

Dokument nie służy kwestionowaniu zasadności wspierania działalności sportowej, która stanowi ważny element życia społecznego i rozwoju lokalnej społeczności. Jego znaczenie polega natomiast na ukazaniu proporcji pomiędzy realizowanymi przez gminę wydatkami a wieloletnim brakiem skutecznych działań dotyczących drogi nr 1453.

Załącznik ten ma wykazać, że pomimo wieloletnich zgłoszeń dotyczących problemów związanych z drogą nr 1453, kwestie zapewnienia bezpiecznego i całorocznego dostępu do nieruchomości oraz infrastruktury publicznej nie doczekały się skutecznego rozwiązania.

Załącznik nr 16

Szczególne znaczenie tego dokumentu wynika z charakteru potrzeb, których dotyczą zgłaszane

przez mieszkańców problemy. Wydatki opisane w załączniku dotyczą wydarzeń o charakterze kulturalnym i promocyjnym, natomiast wieloletnie wnioski mieszkańców dotyczą zapewnienia dostępu do podstawowej infrastruktury niezbędnej do codziennego funkcjonowania.

W ocenie mieszkańców zapewnienie ciągłego dostępu do wody, możliwości dojazdu do miejsca zamieszkania oraz możliwości skutecznego dotarcia służb ratunkowych w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia powinno należeć do podstawowych zadań gminy. Problemy dotyczące tych kwestii były zgłaszane przez wiele lat, jednak pomimo licznych wniosków nie zostały skutecznie rozwiązane. Załącznik nr 15 dotyczy organizacji Dni Gminy Niebylec oraz związanych z tym wydatków publicznych, które wyniosły około 99 993,14 zł, w tym 42 000 zł przeznaczono na występ artystyczny jednego z wykonawców.

Dokument obrazuje skalę środków publicznych przeznaczanych na wydarzenia o charakterze kulturalnym i promocyjnym.

Załącznik ten ma wykazać istniejącą dysproporcję pomiędzy wieloletnim brakiem rozwiązania problemów dotyczących infrastruktury o podstawowym znaczeniu dla mieszkańców a finansowaniem innych przedsięwzięć realizowanych przez gminę.

Załącznik nr 17

Dokument ma również znaczenie dla oceny priorytetów inwestycyjnych gminy. Z informacji przedstawionych przez gminę wynika, że znaczące środki finansowe zostały przeznaczone na poprawę stanu zaplecza garażowego jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej.

Załącznik nr 17 odnosi się do działań związanych z infrastrukturą techniczną, w tym do inwestycji polegających na modernizacji i uporządkowaniu zaplecza garażowego jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej, o wartości około 160 000 zł.

Mieszkańcy nie kwestionują potrzeby wspierania jednostek straży pożarnej ani zasadności utrzymywania ich infrastruktury w odpowiednim stanie technicznym. Wątpliwości budzi jednak fakt, że przez wiele lat nie podjęto skutecznych działań dotyczących drogi nr 1453, pomimo jej znaczenia dla bezpieczeństwa mieszkańców, funkcjonowania ujęcia wody oraz możliwości dojazdu

służb ratunkowych.

W ocenie mieszkańców droga zapewniająca dostęp do budynków mieszkalnych oraz infrastruktury wodociągowej ma bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo publiczne. Jej przejezdność może mieć znaczenie w sytuacjach wymagających szybkiej interwencji służb ratunkowych, usuwania awarii lub zapewnienia ciągłości dostaw wody.

Załącznik ten ma wykazać, że pomimo wielokrotnych zgłoszeń dotyczących problemów związanych z drogą nr 1453, potrzeby związane z zapewnieniem bezpiecznego i całorocznego dostępu do nieruchomości oraz infrastruktury krytycznej nie zostały potraktowane z podobnym stopniem pilności jak inne przedsięwzięcia realizowane przez gminę.

Załącznik nr 18

Dokumentacja fotograficzna przedstawiająca stan techniczny drogi nr 1453.

Załącznik zawiera dwa zdjęcia przedstawiające stan techniczny drogi nr ewidencyjny 1453, stanowiącej dojazd do budynków mieszkalnych oraz do ujęcia wody.

Dokument ma istotne znaczenie dowodowe, ponieważ obrazuje rzeczywisty stan techniczny drogi oraz pozwala ocenić skuteczność działań podejmowanych przez gminę w zakresie jej utrzymania.

Należy podkreślić, że w okresie około pięciu lat, pomimo wielokrotnych wniosków kierowanych do Wójta Gminy Niebylec, Sołtysów, Rady Sołeckiej oraz Rady Gminy, fundusze sołeckie zostały przeznaczone na poprawę stanu tej drogi jedynie jeden raz. W ramach tych działań wykonano wysypanie kruszywa łamanego wyłącznie na krótkim fragmencie drogi, obejmującym jedynie część całego odcinka wymagającego poprawy.

Jednocześnie znacząca część poprawy stanu technicznego drogi została osiągnięta dzięki prywatnym nakładom finansowym ponoszonym przez mieszkańców. Za zgodą przedstawicieli gminy wielokrotnie zakupowaliśmy kruszywo łamane oraz kamień, które były wykorzystywane do utwardzania nawierzchni i poprawy przejezdności drogi. W konsekwencji obecny stan drogi nie jest wyłącznie rezultatem działań gminy, lecz również efektem prywatnych inwestycji i wieloletnich starań mieszkańców.

Zdjęcie nr 1

Pierwsze zdjęcie przedstawia fragment drogi, na którym wykonano utwardzenie poprzez wysypanie kruszywa łamanego. Jest to odcinek znajdujący się w relatywnie najlepszym stanie technicznym na całej długości drogi.

Pomimo wykonanych prac widoczne jest częściowe zarastanie nawierzchni roślinnością, co wskazuje na ograniczony zakres i trwałość przeprowadzonych działań. Zdjęcie zostało wykonane w okresie sprzyjających warunków atmosferycznych, gdy przejazd drogą jest najłatwiejszy, a poziom wilgotności gruntu jest stosunkowo niski.

Dokumentacja fotograficzna nie oddaje w pełni trudności występujących w okresach intensywnych opadów deszczu, roztopów oraz w sezonie jesiennie-zimowym. Ze względu na znaczne nachylenie terenu oraz brak utwardzonej nawierzchni droga jest wówczas narażona na gromadzenie się wody, powstawanie błota oraz utratę przejezdności.

Zdjęcie nr 2

Drugie zdjęcie przedstawia fragment drogi, który nie został objęty utwardzeniem kruszywem łamanym.

Podobnie jak pierwsze zdjęcie, zostało ono wykonane w okresie korzystnych warunków pogodowych, gdy stan drogi jest najlepszy w ciągu roku. Nawet w takich warunkach widoczny jest niski standard nawierzchni oraz brak trwałego utwardzenia.

W okresach zwiększonych opadów deszczu oraz roztopów odcinek ten ulega znacznemu pogorszeniu. Powstające zastoiska wody, błoto oraz rozmiękczenie gruntu powodują istotne utrudnienia w korzystaniu z drogi, a w niektórych okresach mogą prowadzić do czasowej utraty jej przejezdności.

Załącznik ten stanowi dowód, że droga nr 1453 nie zapewnia standardu umożliwiającego bezpieczny i nieprzerwany dostęp do nieruchomości mieszkalnych oraz do ujęcia wody przez cały rok, pomimo wieloletnich zgłoszeń mieszkańców dotyczących konieczności poprawy jej stanu technicznego.

Załącznik nr 19

Załącznik nr 19 obrazuje rzeczywistą długość odcinka drogi nr ewidencyjny 1453, z którego korzystam w celu dojazdu do mojego domu jednorodzinnego. Długość tego odcinka wynosi około 240 metrów.

W jednej z wcześniejszych odpowiedzi Wójt Gminy Niebylec wskazał, że:

„Nadmieniam, że odsnieżanie drogi wewnętrznej w terenie obejmuje początkowy odcinek drogi o długości około 70 metrów. Natomiast dalszy odcinek drogi z uwagi na brak zabudowy mieszkalnej oraz brak stałej potrzeby komunikacyjnej nie był odsnieżany.”

Powyższe stanowisko pozostaje w sprzeczności z rzeczywistym stanem faktycznym, ponieważ dalszy odcinek drogi, z którego faktycznie korzystam w celu dojazdu do domu, ma kluczowe znaczenie komunikacyjne i stanowi jedyny dostęp do nieruchomości.

W konsekwencji wskazane w piśmie stwierdzenie o „braku stałej potrzeby komunikacyjnej” odnosi się do odcinka drogi, który w rzeczywistości jest niezbędny do codziennego funkcjonowania mieszkańców oraz zapewnienia dostępu do nieruchomości.

Załącznik ten ma znaczenie dowodowe, ponieważ obrazuje rzeczywistą skalę korzystania z drogi nr 1453 oraz podważa zasadność ograniczania prac utrzymaniowych jedynie do fragmentu drogi.

Załącznik nr 20

Załącznik nr 20 przedstawia analizę alternatywnych dróg dojazdowych do ujęcia wody wskazanych przez Wójta Gminy Niebylec w odpowiedziach na wnioski.

Z dokumentacji geodezyjnej i materiałów mapowych wynika, że najkrótsza potencjalna trasa od drogi gminnej do ujęcia wody wynosi około 380 metrów.

Jednocześnie analiza przestrzenna wskazuje, że przejazd tymi trasami wymagałby pokonania terenów stanowiących własność prywatną, w tym co najmniej kilku działek rolnych, co wiązałoby się z koniecznością naruszenia prawa własności oraz potencjalnym zniszczeniem upraw rolnych.

Wskazane przez Wójta alternatywne drogi nie stanowią zatem faktycznie dostępnych, bezpośrednich i legalnych dróg dojazdowych do ujęcia wody.

Załącznik ten ma istotne znaczenie dowodowe, ponieważ wskazuje, że droga nr 1453 pozostaje jedynym realnym i bezpośrednim dojazdem do ujęcia wody, co pozostaje w sprzeczności z wcześniejszymi twierdzeniami organu o istnieniu alternatywnych dróg dojazdowych.

Z poważaniem:

Stanisławczyk